

یکشنبه 1 دی 1398 - 24 ربیع الثانی 1441 - 22 دسامبر 2019

کشتار وحشیانه مردم تبریز به دست قزاقان روسی (1290 ش)

کشتار وحشیانه مردم تبریز به دست قزاقان روسی (1290 ش)، پس از آن که دولت روسیه به خاطر استخدام مورگان شوستر آمریکایی به عنوان خزانه‌دار کل کشور در ایران، به دولت صمصام‌الملک و السلطنه اولتیماتوم داد، مجلس شورای ملی این اولتیماتوم را نپذیرفت. در نهایت با فشار و تهدید روس‌ها مبنی بر تصرف تهران، دولت ایران ناچار شد که اولتیماتوم را قبول کرده، مورگان شوستر را معزول نماید. در آن هنگام که بین مجلس و دولت، درباره رد یا قبول اولتیماتوم، مذاکره و گفتگو جریان داشت، قوای نظامی روسیه به اقدامات وحشیانه‌ای در چند شهرستان دست زدند. در تبریز بین ماموران نظمیه و سربازان روس، زد و خورد روی داد و به کشته و زخمی شدن تعدادی از دو طرف انجامید. شهر تبریز در نهایت در پنجم دی ماه آن سال به اشغال کامل نیروهای روسیه درآمد و سربازان روسی در تبریز در سطحی وسیع دست به کشتار مردم زدند. روس‌ها به وضع دلخراشی عده‌ای را با نفت و بنزین آتش زدند، دسته‌ای را در تنور آتش، سوزاندند و چند روز بعد، ثقه الاسلام تبریزی، عالم بزرگ آن شهر نیز به همراه عده‌ای دیگر از مشروطه خواهان، توسط روس‌ها به دار آویخته شدند.

شروع به کار رسمی بانک مرکزی (1339 ش)، بانک ملی ایران تا سال 1339 ش که قانون بانکی و پولی کشور به تصویب رسید، دارای حق انحصار نشر اسکناس بود و علاوه بر عملیات یک بانک تجاری، وظایف بانک مرکزی کشور را نیز بر عهده داشت. سرانجام به موجب قانون هفتم خرداد ماه سال 1339 ش، عملیات بانک ملی به دو قسمت تقسیم شد و آن قسمت که مربوط به حفظ ارزش پول و تنظیم اعتبارات و حق انحصار انتشار اسکناس و پول فلزی می‌باشد به بانک مرکزی ایران واگذار گردید. همچنین قسمت عملیات تجاری و اداره کردن صندوق پس انداز و... مانند سابق به عهده بانک ملی ایران باقی ماند. این قانون از اول دی ماه 1339 ش به طور رسمی به اجرا درآمد.

تأسیس خدگاری رادیو و تلویزیون ایران (1350 ش)، در اول دی ماه 1350 ش، واحد مرکزی خبر با عنوان خبرگزاری رادیو و تلویزیون ملی ایران در چارچوب واحد اطلاعات و اخبار، کار خود را آغاز کرد. وظیفه این واحد، کسب خبر، تهیه عکس‌ها و تصاویر خبری از خبرگزاری‌های خارجی و دریافت خبر از سوی خبرنگاران داخلی در تهران و شهرستان‌ها و انتشار آن از طریق رادیو، تلویزیون و مطبوعات بود. این واحد از بخش‌های مختلفی از قبیل اخبار داخلی، اخبار شهرستان‌ها، اخبار خارجی و... تشکیل شده بود. اخبار دریافتی از داخل کشور و سراسر جهان، پس از ترجمه، تنظیم و بازبینی، برای کاربران داخل و خارج ارسال می‌شد. خبرگزاری رادیو و تلویزیون ایران که بعدها به واحد مرکزی خبر تغییر نام داد به ویژه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، از خبرگزاری‌های مهم خاورمیانه و حتی قاره آسیا محسوب شده و هم اکنون در کشورهای فرانسه، انگلستان، آلمان، روسیه، مالزی، ژاپن، پاکستان، هند، تاجیکستان، آذربایجان، ترکمنستان، بوسنی، سوریه، لبنان و ترکیه و... دارای نمایندگی می‌باشد. هزینه‌های این خبرگزاری را دولت تهیه می‌کند اما واحد مرکزی خبر در اجرای وظایف، استقلال نسبی دارد.

گذشت "سیدقاسم الانوار"، شاعر عهد تیموری (837 ق)، سیدقاسم الانوار از شعرائ معروف عهد تیموریان اهل تبریز بود و از بزرگان علم و دانش کسب فیض کرد. وی بعد از مدتی در هرات در افغانستان اقامت گزید و تدریس را آغاز کرد. سیدقاسم به تدریج به شهرت رسید به طوری که شاگردان و مریدان وی از نواحی و شهرهای مختلف به حضورش می‌شتافتند. این ایام، مقارن با سلطنت تیمور و فرزندش شاهرخ بود. سیدقاسم پس از این که مورد سوءظن شاهرخ قرار گرفت به ناچار هرات را ترک گفت و به سمرقند در ازبکستان امروزی رفت. آثار ادبی سیدقاسم الانوار شامل یک دیوان غزل و چندین مثنوی است که نسخ خطی آن‌ها موجود است. هم‌چنین رساله‌های انیس العارفین و انیس العاشقین از جمله آثار این شاعر ایرانی است.

تولد "ان هانزی فاد" دانشمند معروف فرانسوی (1823 م)، (ک: 9 مارس)، ژان هانزی فابر نخستین فرد یک خانواده روستایی بی نوایی بود که در 22 دسامبر سال 1823 در یکی از روستاهای (آویرون) در فرانسه به دنیا آمد. وقتی چهارساله شد پدر و مادرش از شدت فقر او را به خانه پدر بزرگش فرستادند. اما آنها نیز حوصله بچه داری نداشتند، لذا کودک بدون سرپرست بزرگ شد. اثر دوازده جلدی او بنام ارمغان‌های حشره شناسی هنوز در خور بهره‌گیری است. روش فابر، برخلاف پیشینیان، میدانی (Field Method) بود، وی جانوران را در محل زندگی آنها مورد مطالعه قرار می‌داد. از این رو بجای شناخت یک نمود طبیعی به زیست گاه جاندار مراجعه می‌کرد. هفته‌ها و حتی ماه‌ها وقت صرف می‌کرد، در کشتزارها و بیشه‌زارها به سر می‌برد و به پژوهش و گزارش می‌پرداخت. معروف است که روزی ژاندارمری نسبت به رفتار او بدگمان شد و فکر کرد او یک خیانتکار فراری است، زیرا مشاهده کرد روی زمین دراز کشیده است و دائماً از این طرف به آن طرف در حال خزیدن است، وقتی او را بازداشت کرد،

معصومانه گفت حشره شناس است و در حال تحقیق و پژوهش می باشد، ژاندارم باور نکرد و می خواست او را به دادگاه بفرستد که فابر نشان لژیون دونور خود را به وی نشان داد و او را قانع ساخت و شاید این تنها موردی بود که فابر از نشان افتخارآمیز و شکوه مند خود بهره گرفت.

انتخاب "که، پ'والدهایم" به عنوان حمله، مپ، دب کا، سازمان ملل متحد (1971م) کورت والدهایم، چهارمین دبیر کل سازمان ملل متحد در 21 دسامبر 1918 م در جنوب اتریش به دنیا آمد. وی در دانشگاه وین تحصیل نمود و در سال 1945م به عنوان دیپلمات وارد وزارت خارجه اتریش شد. والدهایم از آن پس به ترتیب در پست‌های سفیر اول اتریش در پاریس، ناظر در سازمان ملل، سفیر اتریش در کانادا، سفیر اتریش در سازمان ملل و وزیر امور خارجه اتریش خدمت کرد و از 22 دسامبر 1971 م، در سن 53 سالگی برای یک دوره پنج ساله به دبیر کلی سازمان ملل متحد منصوب شد. وی کار خود را در این پست از اول ژانویه 1972م آغاز کرد و در سال 1977م مجدداً در سمت خود ایفا گردید. در مورد والدهایم می‌توان گفت زنی که والدهایم به عنوان دبیرکل سازمان ملل متحد انتخاب شد، صهیونیست‌ها همواره با تبلیغات علیه او کوشیدند تا چهره ضد صهیونیستی وی را مخدوش سازند. حمله نظامی سال 1982 نیروهای رژیم صهیونیستی به جنوب لبنان با واکنش شدید والدهایم روبرو شد و کشتار صبرا و شتیلا و قتل‌عام آوارگان فلسطینی در این دو اردوگاه، به شدت از جانب والدهایم محکوم گردید. والدهایم با سخنان و موضع‌گیری‌های ضد صهیونیستی خود، اسرائیلی‌ها را اشغال‌گران و ی‌معرفی کرد که با زور سرنیزه، خانه‌های فلسطینیان را غصب کرده‌اند. والدهایم در مقایسه با دبیرکل‌های پیشین سازمان ملل، از درایت سیاسی بیشتری برخوردار بود و در طول ده سال دبیر کلی سازمان ملل، نسبت به بحران‌های سیاسی جهان بیش از سایر رؤسای قبلی این سازمان به افکار عمومی مردم جهان توجه داشت. در زمان او، یاسر عرفات رهبر سازمان آزادی بخش فلسطین برای نخستین بار در طول عمر سازمان ملل توانست در سال 1974م وارد جلسه مجمع عمومی این سازمان شود. به همین سبب صهیونیست‌ها در بهار 1986م تبلیغات فراوانی علیه والدهایم به راه انداختند تا مانع از موفقیت او در انتخابات ریاست جمهوری اتریش شوند. با این حال، علی‌رغم تبلیغات گسترده صهیونیست‌ها در سطح جهان، والدهایم به ریاست جمهوری اتریش رسید. پیروزی والدهایم در این انتخابات، یک شکست سیاسی بزرگ برای صهیونیسم جهانی و آمریکا محسوب شد. او در دوران مسئولیت خود در اتریش، همچنان زیر هجوم تبلیغاتی گسترده قرار داشت، به گونه‌ای‌که حتی کشورهای اروپایی زیر فشار لابی صهیونیست‌ها، از دعوت کورت والدهایم به کشورهايشان خودداری می‌کردند. والدهایم در 27 ژانویه 1982م در مراسم باشکوهی، مدال صلح سازمان ملل را به پاس تلاش‌های مداومش در راه صلح و امنیت جهانی دریافت کرد. والدهایم در نهایت در انتخابات سال 1992م از رقیب انتخاباتی خود شکست خورد و پس از نزدیک به نجاه سال، از فعالیت‌های سیاسی، کناره‌گیری کرد.